

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Consell delectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

De set en set

Imma Merino

Cristina

Cristina Cervià reu-
nia els seus amics i
amigues quan actuava
en espectacles teatrals
(a vegades també en
lectures d'obres literà-
ries i altra mena d'actes en què va parti-
cipar, sovint per pura generositat) o diri-
gia muntatges. Ella no hauria volgut ho-
menatges, però s'ha aprofitat alguna
ocasió per fer-ne algun en què, com ens
passa a unes quantes persones en tro-
bar-nos i sentir que ella continua vincu-
lant-nos, la tristesa d'enyorar-la s'ha bar-
rejat amb l'alegria d'haver-hi compartit
moments de vida, de la seva vida que be-
via a glops. Ha tornat a passar. Ha sigut a
propòsit de la presentació a la sala La
Planeta, escenari de tantes demostra-
cions del seu talent com a actriu, del lli-
bre *Dona de teatre. Cristina Cervià, d'Els
Pastorets a Temporada Alta*.

La seva autora, Núria Martí Constans, ha fet una feina impagable. Ha entretinat una seixantena de persones, ha buscat incansablement documentació que li permetés reconstruir la trajectòria professional de *la Cervià*. I ha escrit el llibre que no rebutjaria la Cristina: un que dona compte d'un teatre que no és al gran aparador, que té lloc en petits escenaris o que pot convertir qualsevol espai en un escenari, que es fa, sovint amb poc suport i en precarietat, perquè no es pot deixar de fer: això perquè la vida és lliga al teatre, que, com també testimonia el llibre, ella va anar fent, malgrat tot, formant part d'una cadena d'afectes i complicitats. Com va dir en la presentació l'escriptor Josep Maria Fonalleras, citant Foix, la Cristina encara "ens apleva en la nit dura". Ella era d'*El temps de les cireres*, nascuda a la primavera madura a pic de l'estiu, i va ser emocionant veure-la en imatges amb la fruita mentre sonava la cançó amb la veu d'Yves Montand.

La seva autora, Núria Martí Constans, ha fet una feina impagable. Ha entretinat una seixantena de persones, ha buscat incansablement documentació que li permetés reconstruir la trajectòria professional de *la Cervià*. I ha escrit el llibre que no rebutjaria la Cristina: un que dona compte d'un teatre que no és al gran aparador, que té lloc en petits escenaris o que pot convertir qualsevol espai en un escenari, que es fa, sovint amb poc suport i en precarietat, perquè no es pot deixar de fer: això perquè la vida és lliga al teatre, que, com també testimonia el llibre, ella va anar fent, malgrat tot, formant part d'una cadena d'afectes i complicitats. Com va dir en la presentació l'escriptor Josep Maria Fonalleras, citant Foix, la Cristina encara "ens apleva en la nit dura". Ella era d'*El temps de les cireres*, nascuda a la primavera madura a pic de l'estiu, i va ser emocionant veure-la en imatges amb la fruita mentre sonava la cançó amb la veu d'Yves Montand.

EDITORIAL

El que el cas Ayuso revela

La guerra fratricida entre Pablo Casado i Isabel Díaz Ayuso pel lideratge del Partit Popular i de la dreta a l'Estat espanyol posa sobre la taula qüestions que van més enllà de quina facció del partit guanya aquest combat descarnat per imposar el seu relat, de quina figura encapçalara el partit i el setge a La Moncloa els propers anys i quina veurà descarrilar la seva escalada política. La primera i més important d'aquestes qüestions és la constatació de la persistent relació del PP amb la corrupció i els dubtes raonables sobre la seva intenció explícita d'apartar-se'n. Que el germà de la presidenta de Madrid pugui enriquir-se amb una generosa comissió gràcies a un contracte públic adjudicat a dit pel govern d'Ayuso és políti-

cament reprovable i, probablement, il·legal, i que això passi aprofitant el pitjor moment de la pandèmia i l'escassetat de material sanitari (mascaretes) és, a més, moralment execrable. Però el PP tampoc és la víctima del comportament irregular d'una persona, perquè l'afer es va publicar el novembre passat, la portaveu del PSOE va ser expulsada llavors de l'Assemblea de Madrid –presidida pel PP– per haver demanat explicacions a Ayuso, i el partit ha trigat tres mesos a investigar formalment l'afer.

Una segona qüestió és la tendència recurrent del principal partit de l'oposició a moure's per les clavegueres de la política i fins i tot de l'estat de dret per aconseguir els seus fins.

L'espionatge a l'extresorer Luis Bárcenas, la destrucció d'ordinadors amb informació sobre la doble comptabilitat i el finançament fraudulent del partit o els encàrrecs a l'excomissari Villarejo són antecedents que donen crèdit, ara, a la teoria de la conspiració per dinamitar l'ascens imparabile de Díaz Ayuso. I, en tercer lloc, hi ha l'erosió de la credibilitat d'institucions de l'Estat, com ara la fiscalia, que no ha mogut ni un dit en tres mesos per investigar el cas Ayuso, mentre que, per posar un exemple, demana tres anys de presó al cap de l'oficina del president Puigdemont, Josep Lluís Alay, per presumpta prevaricació i malversació per un viatge oficial a Nova Caledònia que va costar 4.732 euros.

La foto

Hostilitats a Ucraïna. Les autoritats ucraïneses denuncien atacs a petites poblacions, com aquesta a prop de Donetsk, per part dels paramilitars prorussos que controlen la regió del Donbas ■ EFE

La frase del dia

Pablo Casado

PRESIDENT DEL PP

“Jo no permetria que un germà meu cobrés 300.000 euros d'un contracte que hagués adjudicat jo”

Keep calm

Miro de saber quant dura un pernil salat, tallat a llesques, envasat en bosses al buit, i preservat a la nevera. Intuïtivament penso que ha de durar molt, l'embotit en si mateix ja està concebut perquè aquella carn curada duri; si a més s'envasa al buit, i ho mantenim al fresc, riu-te'n dels dinosaures del Pallars. Però no em refio de mi mateix i busco respostes a la xarxa. Soc més de dolç i el pernil salat de l'any passat, i se m'ajunta amb el d'enguany. M'explicaré: cada any, per Nadal, rebo un pernil com a tota paga de beneficis en un mitjà del qual soc accionista. Res comparable al germà de l'Ayuso i les comissions desemascarades ara que el

Estratègia per a dos pernils

Xavier Graset

PP s'esbudella de nou. Després d'uns anys de tenir un perniler i un joc de ganivets per a aquesta feina i d'anar llescant, tallant-me de tant en tant, vaig recórrer als professionals. I la meua sorpresa és que hi ha cua a les xarcuteries per aquestes dates. Els pernils tornen d'allà on han sortit. No soc sol. La quarta gamma és a les feines de la cuina el que són les calculadores a l'hora de resoldre problemes de matemàtiques. I el contagi de tenir l'enciam tallat i rentat en una bossa s'escampa pel rebost. De manera que qui és el maco que es talla el pernil quan fa anys que ens ho donen tot mastegat. Així doncs, de la mateixa manera que això de calcular de cap ja és una excepció, a la

cuina s'imposa la llei del mínim esforç, que aquesta sí que no te la tomba el Constitucional: menjar preparat i quarta gamma. Els pernils em fan anar cap a Judit Schallansky i el seu meravellós *Inventari de coses perdudes*, per tot allò que anem perdent, però és tan meravellós que m'hi vull esplaïar un altre dia. I em fan anar cap a l'actor i director banyolí Martí Coll, que va morir aviat farà sis anys, no tant pel *Calígula* de Camus, que sembla que el va "abduir", sinó per *l'Estratègia per a dos pernils* que li vaig veure representar. I és que tot i les pèrdues sempre hi ha alguna cosa que perdura, ni que sigui un gest, una imatge o l'estratègia del pernil.